

то поверѣвахъ оу Хрїста. Извыкахасе жрецыте, говорѣйки: великій діе, силный аполїне щотосте создали небо, и есте господїе господїамъ, погляднѣте на Господѣ Галїнѣ, и помилѣвай те ѿ за ради Севіра царѣ. А блаженна Галїна като влезнѣ въ капище-то (капищесе въ ка църквата на їдшлеспоклонницѣте, декато стоѣтъ їдшлете) повыкнѣ жрецыте и рече їмъ: кой бѣзъ пѣрво да соборимъ; діа ли, илї ираклїа, илї аполїна; рекоха жрецыте, ни Господѣ не помѣславай нїкое зло, ни то да се порѣгаешъ на нашите спасїтели, да се неразгнѣватъ и ѡни, и ще да соборатъ небо, и ке да прекрататъ землѣта. Тогда блаженна Галїна фанѣ діекїо їдшлѣ, и рече мѣ: катѡси бѣзъ ты, каквѡ неси раздѣлѣхъ зацїд дойдѡхъ да се соборимъ; и като рече тѡва, сгрѣхлѣсаго на землѣта силнѣ, а ѡнъ като паднѣ дѣле стрѡи се на трї парчѣта. А ѡнѣ и аполїна такѣ докѡчї и рече: и ты сатанѡ, подгзрвѣный старче, падни на землѣта понѣжеси прѡхъ; и истрошї и дрѣгїте бѡгове цю вѣха тѣмш оу капището. А жрецыте Штрѣха при Севіра, и рекохамъ: господїне царю, загѡвїсе нашата надежда, сега и слѣнцето ке да оугасне, и светѡ ке да се дохѣрши, зацѡто оумрѣха бѡговете. А царесе зачѡдї, и рече: каквїса тѣмъ вѣшите лакардїи; Шговорїха жрецыте: Галїна тѡбѣта цѣрка истрошї бѡговете. Рече царо: идѣте повыкнѣте петнѣсе коюмцїи презъ тѣмъ нѡщѣ, и катѡ подїбвїте бѡговете, тѣрѣте ги пакъ наместѡтѡимъ, и речѣте зацѡ воскреснѣха Ш мѣртвѡхъ, каквѡто и галїлѣането цю казѣватъ